

אשריכם ישראל

משיחותיו של הרב שמעון גוטסמן שליט"א – שבט תשפ"א

על החיסון של המוטציה

"ויפגע במקום", ומביא רש"י הסבר מיוחד ש"ויפגע" פירושו "ויתפלל", והתורה שינתה ולא כתבה במפורש "ויתפלל" אלא "ויפגע" ללמדנו שבאותה שעה קפצה לו הדרך. וחידשתי בס"ד שיש כאן רמז נפלא שתפילה עושה "קפיצת הדרך"...

הנהג התפעל מהחידוש ואמר לי: אתה לא יודע עד כמה זה נכון! כמה

דברים שרדפתי אחריהם בכל הכח ולא תפסתי אותם, ומשהשתמשתי בכוחה של תפילה זכיתי לקפיצת דרך, ו"פתאום" העניינים הסתדרו כל כך בקלות. ואז הוא סיפר את הסיפור הבא:

בעבר הייתי גר בדירה קטנה, המשפחה גדלה ברוך השם,

מה שסיפר הנהג

קוראים יקרים! שלום עליכם.

אפתח בסיפור מדהים שהתוודעתי אליו בדרך מיוחדת.

בוקר אחד יצאתי מביתי לכיוון בית המדרש, יהודי יקר עצר את רכבו והזמין אותי להצטרף אליו כ"טרמפ",

משהתיישבתי ברכבו הוא

ביקש לשמוע ממני "חידוש תורה". אמרתי לו דבר שזכיתי לחדש בס"ד, ובעקבות אותו חידוש הוא נזכר בסיפור מיוחד שארע אתו לפני שנים.

ומהו אותו חידוש? התורה הקדושה מספרת לנו בפרשת ויצא על יעקב אבינו ע"ה שיצא מבאר שבע על מנת להגיע לחרן,

**פתחתי את הפה ואת הלב,
בכיתי ואמרתי לבורא עולם:
אבא! אני לא מסתדר לבד,
חשבתי שאני מספיק חכם בכדי
למכור ולרכוש דירה, ומספיק
בעל יכולת כלכלית בכדי
להתמודד עם כל עיכוב שהוא,
סמכתי על עצמי, חשבתי שיש לי
איזה משהו מעצמי, אבל זהו!
אני מודה, אני אפס אפסים, אין
עוד מלבדך, רק מה שתחליט זה
מה שיהיה, ואני בטל ומבוטל
לרצונך יתברך. אנא ממך, רחם
על משפחתנו ותשלח לנו קונה
לדירה הישנה. כך המשכתי
והתפללתי מתוך אמונה ש"אין
עוד מלבדו", השתמשתי בסגולה
של רבי חיים מולאז'ין זצ"ל,
לזכור שהכל תלוי אך ורק בבורא
עולם, והוא יתברך אין לו אף
מניעה לסדר את הכל תוך פחות
משניה.**

כאמור, זה היה ביום חמישי,
והנה ביום שני הבא הטלפון שלי
צלצל, מישהו ביקש לבא לראות
את הדירה העומדת למכירה,
טלפונים כאלו קיבלנו מידי פעם,
כבר הפסקנו לתלות בהם תקוות,
אתה רוצה לבא? ברוך הבא.
והוא בא, הסתכל על הדירה כמה
רגעים, ואז שאל כמה אני רוצה
עליה, העליתי את המחיר
בכוונה, כדרכם של סוחרים,
שיהיה לקונה על מה להתמקח
וכך אוכל לעשות לו "הנחה", אך
מיודענו לא ניסה להתווכח, הוא

והיינו זקוקים בדחיפות לבית
גדול יותר, חתמתי חוזה על
רכישת דירה בפרוייקט, כאשר
אני מקווה למכור את הדירה
הקטנה בהקדם, על מנת לעמוד
בכל התשלומים. פרסמתי על
הדירה למכירה, ובמשך שנה באו
רבים לראות את הדירה, אך
למעשה אף אחד לא התלהב
ממנה, הדירה הייתה ממש
מוזנחת במצב לא הכי טוב,
פתחת את הברז במטבח וקיבלת
ב"עסקת חבילה" גם נטילת
ידיים וגם מקלחת, וכשפתחת
את הברז במקלחת הרווחת גם
שטיפת רצפה בכל הדירה...
בקיצור, הדירה לא עשתה רושם
חיובי. שנה עברה ומועד קבלת
המפתח מהפרוייקט התקרב, ומה
אעשה? אם לא אמכור את
הדירה הישנה לא אוכל לשלם
את התשלום המרכזי של הדירה
החדשה.

הגיע היום בו הייתי אמור לשלם
את התשלום האחרון ולקבל את
המפתח, ואני אנה אני בא... כך
נמשך הדבר שנה נוספת! כאשר
בכל חודש אני מתחייב לחברת
הבנייה עוד שש אלף שקל קנס
בגין איחור התשלום! תוך קצת
יותר משנה זה כבר הגיע
לשמונים אלף שקל!

יום אחד מצאתי את עצמי לבד
בבית, זה היה ביום חמישי, כולם
יצאו לעבודה או ללימודים,
**נעלתי את הבית, וליתר בטחון
נעלתי גם את החדר, ופשוט**

ופעמים רבות היא קורעת גזירות
קשות.

הקב"ה ממתין מלהושיע אותנו
עד שנחוש לגמרי שרק הוא יכול
לעזור לנו.

וזה הסיבה לכך שעדיין לא נושענו
לגמרי מנגיף הקורונה! הרי מי
הביא את הנגיף לעולם? הסינים?
ברור שזה לא נכון! רק הקב"ה
הוא בעל הכחות כולם, ואין אדם
נוקף אצבעו למטה אלא אם כן
מכריזין עליו מלמעלה. הקב"ה
ממתין שכל העולם יכריז:
"אצבע אלוקים היא!", "אין עוד
מלבדו". אבל מה לעשות
שה"עולם" מעדיף לעסוק
בדמיונות של "כחי ועוצם ידי" –
"אנחנו נצח את הנגיף"... וזה כל
כך מגוחך, וכי מישוהו יודע איך
העניינים יתפתחו?! **הנה עכשיו
חגגו עם החיסון של הקורונה,
ותוך כדי החגיגות גילו מוטציה
חדשה של הנגיף, ונכון לעת
כתיבת השורות לא יודעים האם
החיסון יגן גם מפני המוטציה...**

ומשל למה הדבר דומה? מספרים
על עיר אחת של "חכמים", אשר
היה אצלם גשר גדול שעבר מעל
הנהר, וביום מן הימים נפער חור
גדול באמצע הגשר, ורכבים רבים
נפלו עם רוכביהן אל הנהר
ונזקקו לטיפול רפואי דחוף,
"חכמי העיר" התכנסו לדון איך
להתמודד עם המצב והקימו
"קבינט מיוחד לבלימת
התפשטות נזקי הגשר", לאחר

רק ביקש שנעשה חוזה עכשיו
ומייד!

זה בהחלט היה מאד מוזר,
והקונה הסביר לי שקיבל מענק
מיוחד לרכישת דירה, ובעוד
ימים ספורים יפוג תוקפו של
המענק, אם הוא לא ינצל אותו
יפסיד את זכאותו, לכן הוא
מאוד לחוץ ומתפשר על הכל,
ובלבד שהחוזה יהיה עכשיו
ומייד...

זו ממש תפילה שעושה קפיצת
הדרך.

על החיסון של המוטציה

סיפור יפה, אבל כעת אתם
שואלים: אני התפללתי ארבעים
יום ולא נושעת? התפללתי שנה
שלמה והישועה עדיין לא הגיעה?
הארכנו בנושא הזה בספר
"בטחתי ונושעת", אבל כעת
ניגע בנקודה אחת בלבד. אותו
יהודי התפלל אמנם רק תפילה
אחת כזו ארוכה ומיוחדת, אבל
היא הייתה מתוך תחושה
אמיתית ש"אין עוד מלבדו",
זהו! הוא כבר השתכנע שאין לו
בכלל יכולת משל עצמו, אל
תבטחו בנדיבים ולא בחכמה, לא
בקשרים ולא בממון, הכל הבל
הבלים, ובלעדי השם יתברך שום
דבר לא יתקדם. וכשניגשים
לתפילה בתחושה שכזאת הבאה
רק כשמתייאשים לגמרי מכל
האפשרויות האחרות, אזי
התפילה הזו עושה רושם גדול,

"אצבע אלוקים היא", להאמין ולבטוח אך ורק בבורא עולם, ולהתבטל לגמרי לרצונו יתברך.

אין עוד מלבדו

ואכן כבר הארכנו בספר "בטחתי ונושעתי" עד כמה הקב"ה רוצה להושיע אותנו ורק ממתין שנחוש לגמרי שאין עוד מלבדו, וכעת נביא רק כמה "גרגירים" משם.

כולם מכירים את סיפורו של הרב מרדכי רובשקין שליט"א, על הרב רובשקין נגזרו בארצות הברית עשרים ושבע שנות

מאסר, וזאת

מתוך מניעים אנטישמיים. הרב רובשקין התחזק באמונה ובטחון בהשם, ובחסידי שמים הוא זכה

לחנינה מנשיא ארצות הברית ובעקבותיה הוא שוחרר כבר לאחר כשבע שנות מאסר, בחוברת של "מוסדות קבר רחל" הובאו פרטים פחות מפורסמים. במשך כשבע שנים בני משפחתו שכרו עורכי דין אשר ניסו בכל דרך לערער על גזר דינו, אולם העתירות נדחו שוב ושוב, עד שבשנה שעברה בערב "זאת חנוכה" קיבל מיודענו מכתב אל בית הכלא בו נמסר לו שהעתירה

דיונים מרובים הם יצאו אל הציבור הרחב במסיבת עיתונאים מיוחדת בה הם הכריזו: "אנחנו ננצח את החור של הגשר!", והם החליטו על בניית בית חולים מיוחד מתחת לגשר שהוא יהווה "חיסון" נגד פגעי הגשר... כל נופלי הגשר יזכו לטיפול מיידי ומסור וכך ינצלו חייהם...

אלא שאז התגלתה "מוטציה חדשה", הוכח שוב ושוב שרבים מנופלי הגשר חטפו חבלה בראשם ממבנה בית החולים

החדש... שוב

התכנס ה"קבינט"

והחליט להקים

חיסון חדש שיגן

מהמוטציה – הם

הגדילו את בית

החולים ופתחו

מחלקה מיוחדת

להתמודדות עם

חבלות ראש...

מה נאמר ומה נדבר, חכמים שכמותם... הלא כל אחד מבין שצריך לטפל בשורש הבעיה במקום להסתפק במתן עזרה רפואית. וצריך בדחופות לסתום את החור שנפער.

גם בהתמודדות עם נגיף הקורונה, אף שברור שיש להקפיד על חובת "ונשמרתם" ויש לעשות מה שאפשר למען הבריאות, אל לנו לשכוח את העיקר – לשוב אל השם, להכריז

האחרונה במשפטו נדחתה, ושוב אין מקום לערער על גזר דינו.

הרב רובשקין הניח את המכתב בצד ואמר כך: "עכשיו אחרי שעשיתי את כל ההשתדלויות וכל מה שתלוי בידי בשר ודם נדחה, אז אני הרי רק בדיך, אבא מתוק שלי, ריבונו של עולם, איזה כיף להיות רק בידיים שלך, אבא אוהב, אבא אהוב!". ומיד לאחר מכן הוא הדליק נרות חנוכה בשמחה, ולאחריהם הוא אמר פרק תהלים בהתחדשות. והנה למחרת, באורח מפתיע ובלתי צפוי, הישועה הגיעה, השם יתברך בעצמו שחרר אותנו.

וכך מתאר הרב רובשקין את רגעי השחרור: "אכלתי מצה [כפי הנראה זה האוכל היחיד שהשיג בכשרות מהודרת] וטונה והתפללתי: עכשיו חנוכה, אנא ממך, כל יכול, עשה עמי נס... תחזיר אותי הביתה... פתאום אני שומע ברמקול שקוראים לי... לקחו אותי לבניין בו יושבים המנהלים, האחראים, אני יושב בחדר והם נכנסים פנימה ונועצים בי מבטים כאילו הם רואים מולם את 'קריעת ים סוף', רציתי לומר להם שיפסיקו לנועץ בי מבטים משונים כאלו, אבל עוד לפני שפציתי פה הם

אמרו לי: 'קרא את המכתב... כתוב בו שאתה משוחרר... אתה הולך הביתה!...' וממשיך הרב רובשקין: "המילים הראשונות שיצאו מפי היו 'יודו לה' חסדו', נס! וזה קרה יום אחד אחרי שקיבלתי מכתב רשמי שההשתדלות שלי לכאורה העלתה חרס, שאין מה לעשות יותר, יום אחרי המכתב ההוא שוחררתי... הקדוש ברוך הוא הראה לנו מי בעל הבית...".

ומוסיף הרב רובשקין שברגע שהגיע זמן גאולתו הרי שהגאולה הגיעה בחיפזון, ממש בבחינת "ויריצהו מן הבור", לא הסכימו לו להישאר ולו רגע נוסף בכלא, פשוט "גרשו" אותו אל החירות...

עד שנרגיש חסרי אונים

מין ה"חתם סופר" זצ"ל אומר (בהר דף ע"ד) דבר נפלא על הפסוק "ואיש כי לא יהיה לו גואל והשיגה ידו...", וזה לשון קדשו: "רצה לומר מי שמדמה בנפשו שאין לו גואל מכל בני אדם, כי משליך יהבו על ה', יהיה נפשו סמוך ובטוח, כי סופו והשיגה ידו ונגאל!". זאת אומרת שמי שאכן מרגיש שרק השם יתברך יכול לעזור לו, הוא יכול

לעזור לך, ואראה איך אתה תוכל לעזור לעצמך, אבל כשהאדם מסיח דעתו מן הצרה ואומר: מה לי לעשות פעולות, השם יתברך יעשה מה שרוצה, אזי עוזר לו השם יתברך".

אפילו חרב חדה

אמרו חז"ל "אפילו חרב חדה מונחת על צווארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים" (ברכות י,). ותמיד הקב"ה יכול להושיע אותנו.

ובהקשר לזה קראתי סיפור מדהים במיוחד בעלון "אור שרה" גיליון 759) בשם הרה"ג רבי אהרן קטנוב שליט"א. לפני שנים חי יהודי בשם רבי דוד דניאל ז"ל, הלה לקה בליבו והוא אושפז במחלקת טיפול נמרץ שם הוא הורדם וחובר למכונה אשר תפקידה להחליף את פעולת הלב, מכונה זו יכלה לעזור לו למשך שלושה חודשים בלבד, והרופאים צפו שאם עד אז לא תתקבל תרומת לב עבורו, הוא יסיים את חייו רח"ל. הרב קטנוב שליט"א בקר בשעתו את החולה וערך עבורו "מי שברך", הפרופסור שהיה מנהל המחלקה הבין שהרב מתפלל לרפואת החולה, והוא פנה אליו בהלצה:

בהחלט להיות בטוח שתגיע ישועתו!

ומדוע באמת הקב"ה ממתין עם הישועה עד שנחוש ממש "חסרי אונים"? ההסבר לכך הוא שאם האדם היה מקבל את הישועה בשעה שעדיין הוא לא התייאש לגמרי מהכח של עצמו, אזי אחרי שייושע הוא ידמיין שהישועה באה מכוחו, וידמיין שההשתדלות והחכמה שלו הם שעמדו לו. ומשום כן בורא עולם נאלץ כביכול להמתין עד שנרגיש "אפסים", בטלים ומבוטלים לכחו ורצונו של בורא עולם, ורק אז הוא מושיע אותנו. "וכן הישועה הכללית של ימות המשיח צריכה לבוא אחר חשכות גדול של עקבתא דמשיחא, ללא שום פתח תקוה וישועה" ("מבשר טוב" עקבתא דמשיחא עמ' פא).

וכך אומר ה"צוהר לתיבה" (הובא בספר "תהילות"): **"והטעם שהגאולה באה בהיסח הדעת, דכשהאדם בדעתו אזי מחשב פעולות להינצל מן הצרה, ואין לו בטחון גמור על השם יתברך, לכן אין לו עזר מהשם יתברך, שהשם יתברך אומר: כיון שאתה רוצה להציל את עצמך בפעולות אין אני רוצה**

סיכם הפרופסור: הסיכויים שנמצא לב כזה, שואפים לאפס!

הפרופסור המשיך ואמר: ונניח שנמצא ויהיו כל הנתונים הללו, אתה יודע כמה אנשים מחכים בתור להשתלת לב? ביניהם ישנם כאלה שיש להם את היכולת הכספית לשלם הרבה מאד בכדי לקבל לב כזה, ולדוד דניאל אין משפחה ואין לו אפילו שקל בארנק. נראה לך שנוכל להשתיל לו לב? לכן, סיכם הרופא: דע לך שהתפילה שלך היא תפילת שווא. הרב נבהל מאד מדברי הפרופסור, ועם זאת הוא חזר על דברי חז"ל: "אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים".

לאחר כשבועיים ימים היה פיגוע בנתניה, אחת מהפצעות קשה מאד הייתה במצב קריטי, מדובר בתיירת מאוסטרליה, מרצה באוניברסיטה באוסטרליה למדעי המזרח התיכון. היא הגיעה עם קבוצה של תיירים לארץ במסגרת סיור עיוני. היא ביקרה בסוריה, לבנון, עזה, וגם בישראל, לאחר מסע של כמה ערים בארץ, ביניהן קיסריה, הם הגיעו לבית מלון בנתניה ושם שהו עד התחנה הבאה. באותו יום המרצה שהייתה אחראית על

"האם אתה מאמין שהתפילה שהתפללת עליו תועיל והוא יצליח לקום?", והרב אמר לו שאכן הוא מאמין בכחה של התפילה בכל מצב, הפרופסור צחק למשמע תשובתו, ואף הסביר לו שבכדי לקבל לב להשתלה צריך למצוא אדם בריא על ערש דווי, כי אין אפשרות לעשות השתלת לב מאדם שכבר מת, ואדם בריא הרי לא יתרום את ליבו... ואדם חולה הלב שלו נמצא בשלב של ריקבון מהמחלה, ולכן יש למצוא אדם בריא שנפגע כתוצאה מנפילה ממקום גבוה, תאונת דרכים או פיגוע וכדומה, והגיע למצב גסיסה.

ונניח שמצאנו אדם כזה, צריך לדאוג שהמשפחה שלו תסכים לתרום את האיברים שלו, יהודים רבים מקפידים על ההלכה ולא תורמים איברים, ונניח שמצאנו אדם בריא שההורים והמשפחה הסכימו לתרום את הלב שלו, צריך שהלב יהיה בגודל מתאים לממדי הלב של המושתל, ובמקרה של דוד דניאל ישנה בעיה נוספת – יש לו סוג דם נדיר מאד, ורק אחד מתוך מאה אלף איש יכול להתאים לסוג הדם שלו. ולכן,

שנות חיים נוספות. כי אם הקב"ה רוצה הוא יכול תמיד להושיע. והוא יתברך נתן לאותה אישה מאוסטרליה את המחשבה להגיע לארץ ישראל, ובדיוק בתקופה ההיא, ובדיוק לפי המסלול הזה בו היא תהיה דווקא בנתניה ובדיוק ליד המחבל, לא קרוב מידי ולא רחוק... ובדיוק אמא שלה דוגלת בהשתלת איברים, ובדיוק האדם היחיד שהתאים לו הלב שלה היה דוד דניאל. ללמדנו שהכל תלוי אך ורק ברצון השם יתברך, ואסור להתיאש מכחה של התפילה.

ודבר נפלא ראיתי בזה בספר "מבשר טוב" ("ויגבה לבוי") בשם ה"ישועות אברהם" על מש"כ בפרשת נח (ז,יא) "ביום ההוא נבקעו כל מעיינות תהום רבה וארובות השמים נפתחו", ולכאורה די במה שנבקעו מעיינות תהום רבה בכדי לעשות מבול בעולם, ובשביל מה גם ארובות השמים נפתחו? אלא לרמז לנו שגם כאשר מידת הדין מתוחה ח"ו, עד כדי כך שכבר נבקעו מעיינות תהום רבה, גם אז ארובות השמים נפתחו – שערים הרחמים שבשמים נפתחים, ואם

הטיול אמרה לקבוצה שיש להם אפשרות בשעה הקרובה לעשות קניות ולהתארגן ובעוד שעה האוטובוס יחכה להם וימשיכו הלאה. היא החליטה להיכנס לקניון בנתניה, היה תור בכניסה עקב בדיקתו הקפדנית של המאבטח. צמוד למאבטח עמד מחבל מתאבד עם חגורת נפץ על מותניו, ולפתע נשמע פיצוץ עז. אלה שעמדו במעגל הראשון אליו נהרגו במקום, אלה שעמדו במעגל השלישי ממנו נפצעו קל עד קשה, ואלה שעמדו במעגל השני רובם היו במצב קריטי עד אנוש, ואחת מהן הייתה התיירת מאוסטרליה. כחות ההצלה הבינו שהזמן שלה קצוב ורצו לדעת מה לעשות, בדרך לבית החולים התקשרו לאוסטרליה ואיתרו את ההורים שלה. התברר שהתיירת הזו היא אישה בערך בת ארבעים, לא נשואה, ואמא שלה מנהלת עמותה שדוגלת בהשתלת איברים.

האמא ביקשה לתרום את איברי הבת לבתי החולים בארץ, וכל איבר נתנם לבית חולים אחר, והנה היחיד שהתאים לו הלב של התיירת מבחינת סוג הדם הנדיר שלה וממדי הלב היה דוד דניאל! הניתוח הצליח ודוד זכה לשבע

עושים תשובה מתגברת מידת
הרחמים!

סיפורו של נהג נוסף

משמים זיכו אותי לאחרונה לנסוע "טרמפ" עם נהג נוסף, וגם לו היה סיפור מיוחד. זה היה בשעה שיצאתי מבית העלמין בקרית גת, מקום מנוחתו של מו"ר הצדיק המקובל רבי נסים מויאל זצ"ל, המקום ששוקק חיים בכל ימות השנה, יהודים רבים מכל רחבי הארץ כבר זכו לגלות את המקום הקדוש הזה שבו זוכים ל"ניסים"... יצאתי מבית העלמין ויהודי שלא הכרתי הזמין אותי כ"טרמפ", נסעתי איתו ובדרך שוחחנו על מעלת ההודיה להשם יתברך, שלא נהיה כאותו אחד שרק יודע לבקש ולבקש אך לא זוכר להודות על מה שקיבל. והנהג היקר סיפר לי שממש לפני תקופה קצרה רכש רכב וכחודש לאחר מכן הרכב נשרף, מיודענו מצא את עצמו במצב לא פשוט בכלל, כנראה שלא היה לו "ביטוח" מושלם, והוא כמעט נכנס ל"דיכאון" מחמת המצב, עד שהתעורר ואמר לעצמו: מה יצא לי מהעצבות והדיכאון? וכי כך אקבל רכב חדש? ובמקום להתבכין התחיל מיודענו להודות לקב"ה: תודה רבה לך שכילית חמתך בעצים ובאבנים ובמקום להכות אותי רק שרפת את הרכב, תודה רבה לך

שלימדת אותי לסמוך רק עליך והראתה לי שגם מה שכבר נמצא אצלי יכול להילקח ממני ברגע, אני מאמין שאתה עושה אתי את הטוב ביותר, ואני רק מודה לך על הכל!

קוראים יקרים! לא עבר שבוע מאותה הודיה מיוחדת, שחזרה על עצמה שוב ושוב, והנה מיודענו נסע עם בני משפחתו לביקור אצל הורי אשתו, שם המתינה לו הפתעה מיוחדת... כמה מבני המשפחה התארגנו יחד ורכשו עבורו רכב חלופי...

כי אם אתה מודה לקב"ה על מה שיש לך, ומתבטל לרצון השם, הקב"ה אומר לך: על זה אתה מודה? זה נקרא אצלך "טוב", אני עוד אראה לך מה זה באמת טוב...

ורמו נפלא על ההודיה להשם ראיתי בתורת הרה"ק הי"נועם ישראל" מקרעטשניף ק"ג זצ"ל, על מה שכתוב בפרשת ויצא שיעקב אבינו ע"ה נדר שאם יהיה השם עמו וכו' וונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש... והיה השם לי לאלוקים", דהנה כאשר אדם נמצא בצרה הוא זועק ומתפלל להשי"ת, אך לאחר שזכה לישועה הוא שוכח שהקב"ה הושיעו ושעלו להודות לו, ובסכלותו תולה את ההצלחה בהשתדלות כזו או אחרת, וזהו שביקש יעקב אבינו וונתן לי לחם לאכל ובגד ללבוש" שאף אחר

האמונה נחלשת עד שבסוף הוא מוריד את הכיפה...". ובוודאי מידה טובה מרובה – מי שמרבה להודות ולבקש על כל דבר, מתוך תחושה שהקב"ה נמצא כאן ממש לידי, והוא מצפה כל כך לשמוע אותי ולעזור לי, אז הוא מתעלה כל הזמן בעבודת האמונה.

יזכנו השם יתברך להודות ולהלל, ושכל הזמן נזכה לראות רחמים וחסדים לרוב.

שאזכה לישועת השי"ת, "והיה השם לי לאלוקים" שאכיר ואדע שהישועה באה רק מהשם ושעלי להודות לו (הובא בגיליון "נועם זיוד").

ובאמת זהו חוב גדול להתפלל ולבקש מהשם יתברך על כל דבר, וכן להודות על הכל, כי דדוקא כך זוכרים שהכל רק מאת השם יתברך. וכפי שכבר אמר מרן ה"חזון איש" זצ"ל להגרא"צ טורצין זצ"ל: "אם אדם לא מבקש ומודה על כל דבר לה",

הגיליון מוקדש לעילוי נשמת

ר' אברהם בן סוליקה ז"ל

אביו של מכובדנו היקר מקים עולה של תורה

הגאון רבי יוסף מצליח שליט"א

אכפתיות מכל יהודי

מאמר מיוחד במלאת ג' שנים להסתלקותו של מו"ר הצדיק המקובל רבי נסים מויאל זיע"א

דמעות על עם ישראל

מו"ר הגה"צ רבי נסים מויאל זצ"ל זצ"ל היה סמל של "אהבת ישראל", וכבר העיד עליו מרן

הגרי"ע יוסף זצ"ל: "אשר דמעת עם ישראל לא משה מעיניו". והיה מרבה בבכייה ותפילה בכל עת

ששמע על יהודי שסובל, וזאת גם אם לא הכיר אותו כלל.

מעולם לא הייתה אפשרות למצוא "מכנה משותף" בין כל אלו שהגיעו אל הרב זצ"ל במסגרת "קבלת קהל", היו שם צעירים ומבוגרים תלמידי חכמים ועמך בית ישראל, מכל גווי הקשת של עם ישראל, אולם דבר אחד היה משותף בין כולם,

במלאת שלש שנים להסתלקותו של מו"ר הגה"צ רבי נסים מויאל זצוק"ל [וי בשבט], אשר זכרו לא מש מאתנו לרגע, ועד עתה אנו ממשכים

לבכות את האבדה הגדולה, וממש אין לנו מנחם! ואין לנו שיעור רק התורה הזאת בה היה דבק הרב זצ"ל

בכל רמ"ח אבריו. ליקטתי מספר עובדות מגודל האכפתיות של הרב זצ"ל מכל יהודי באשר הוא, כאשר הרב ממש "הפקיר את עצמו" למען שמו באהבה, במסירות נפש נוראה באהבת השם ועמו, העובדות הובאו בספר המיוחד "מעשה נסים", שם תוכלו לקרא סיפורים מופלאים ממקורות נאמנים.

כולם הרגישו ברב את ה"אהבת ישראל", אכפתיות אמיתית ממצבם, וזאת גם אם זו הפעם הראשונה שהם פוגשים אותו.

הרב היה אף דן את כל אחד לכף זכות, גם כאשר הכף הייתה יותר נוטה לכף חובה, וזאת מתוך אהבה והבנה אמיתית לחולשותיו של הזולת, הבנה אשר באה מתוך "אהבת ישראל" מיוחדת.

כמה פעמים שבאו אל הרב אנשים בפעם הראשונה בחייהם, וביקשו ישועה באיזה עניין, אמר להם הרב: "אני כבר עושה עבורכם תיקון הרבה זמן", ואף יש כאלה שהרב אמר להם: "הגעת אלי בדיוק ביום האחרון של סדרת התיקונים שפעלתי עבורך", וזו בשעה שזו להם הפעם הראשונה שהם נפגשים עם הרב.

למה בכה הרב שעתיים

סיפר הגאון רבי אהרן פיינהנדלר שליט"א שלפני יותר מעשרים שנה הוא הגיע עם תלמידיו אל ישיבתו של הרב מויאל זצ"ל, הם נכנסו ושמעו בכיות מחדרו של הרב, ומתוך סקרנות הם שאלו את המזכיר: למה הרב בוכה? אמר להם

המזכיר: אם אתם רוצים תשאלו את הרב, הוא כבר שעתיים יושב ובוכה...

הם נכנסו אל הרב ושאלו אותו: למה כבוד הרב בוכה? אמר להם הרב: לפני שעתיים נכנס אלי יהודי ובישר לי שעקב מחלה הרופאים החליטו שצריך לקטוע לו את הרגל, אני ממש מצטער בשבילו, אז הם חזרו ושאלו: בטח הרב מכיר אותו כבר הרבה זמן וכל כך כואב איתו? אמר להם הרב: ממש לא! **זו הפעם הראשונה שהוא נכנס אלי...**

הרה"ג רבי יעקב שכנזי שליט"א בהספידו את הרב ב"עצרת השבעה" אמר כך: "לצערנו הרב הרבה מעות יש לנו לפרוט, אבל אין שולחני.. הרבה ברכות היינו מבקשים מהרב וממש כל ברכותיו היו מתקיימות, וכמה דמעות היה מוריד על עם ישראל, לא דבר פשוט הוא לבכות, זה מראה על הדבקות הגדולה שהייתה לרב עם קב"ה ואהבת ישראל שאין לה שיעור! ופעם אחת זכיתי להתפלל עימו והייתי רואה תפילה כ"כ טהורה כבן המתחטא לפני אביו".

ומספר מו"ר ראש הכולל הרה"ג רבי אשר שושן שליט"א: יום אחד שמעתי את הרב כשהוא שר

בעצרת חיזוק, ובין דבריו הוא אמר כך:

הרבה מכירים את הרב מהימים בהם ישב על ממלכתו, אך אנחנו זכינו להכיר אותו עוד בתחילת הדרך, כמה הרב עמל על שבירת המידות, וממש השפיל את עצמו, למדנו אצלו ב"כולל" בימים ההם, הוא היה מגיע כל יום לתפילת מנחה בכולל כעשר דקות לפני זמן התפילה, והיה מסתובב בינינו - האברכים כשהוא מעודד אותנו במילים חמות ובפרגונים, איזה כבוד הוא היה נותן לכל אחד מהאברכים, הוא היה נותן לנו תחושה שאנחנו הכי חשובים, כי אנחנו עמלי התורה, כמה הרב היה מתעניין במה שאנחנו לומדים, ומפרגן על כל חידוש שחידשנו ועל כל התקדמות שהתקדמנו.

זה היה ידוע בכולל, אם הרב מכבר את אחד האברכים להיות חזן, שזה היה כבוד גדול, סימן שאותו אברך ציער את הרב באיזה עניין, וכדי לשבר את ההקפדה הוא היה דווקא מכבד את אותו אברך, ולכן היינו שואלים את אותו חזן: מה עשית לרב שזכית להיות חזן...

את הרב עניין רק רצון השם יתברך, וכל הזמן הוא היה אומר

בחדרו "ישמחו השמים ותגל הארץ", שאלתי מדוע הרב שר? אז אמרו לי שכעת התקשר יהודי מקנדה אשר שנים רבות לא היו לו ילדים, ובישר את הרב בשורות טובות, וכעת הרב מתוך שמחתו שר בטלפון...

הרב מביא בספרו "מלא העומר מן" (עמ' 104) עד כמה חשוב להתפלל על עם ישראל, ונאים הדברים למי שאמרם. וכך אומר הרב: "ירגיל האדם את עצמו להתפלל על כלל ישראל, יבכה ויבקש עליהם רחמים שלא יסבלו ממחלות חלילה, ושלא תגיע להם שום צרה ומכאוב, שפרנסתם תהיה מצויה תדיר ולא יזדקקו לעם אחר, ואף במשה רבינו ע"ה מצינו שמעולם לא ביקש על עצמו אלא על כלל ישראל. וכאשר רואה המלך עד כמה אוהב האדם את בנו, מחבקו ומנשקו, אז יודע שאדם זה נאמן הוא לו ושמח בו".

הכרת הטוב

הגאון רבי רפאל הרוש שליט"א ראש כולל "עץ חיים" בקרית גת הספיד את הרב מויאל זצ"ל

לנו: "אותי מטריד רק דבר אחד מה יהיה איתי אחרי המאה ועשרים, אחרי שיכסו אותי בעפר..."

כשהרב היה מגיע לאירוע והיו מתחלים לכבד אותו הוא מייד היה עושה כל מיני תנועות משונות, שיחשבו שהוא לא כזה מכובד, ויזלזלו בו...

הרב היה בעל "הכרת הטוב" גדולה, וכיון שזכיתי לעזור לו באיזה עניין הוא היה מחפש להכיר לי טובה, יום אחד התארגנו לעשות בערב "זבד הבת" במושב "חזון יחזקאל" בו אנחנו גרים, והנה נודע לי שבדיוק היום הרב זצ"ל אמור להגיע למושב שלנו, אז ניגשתי אליו ואמרתי לו: שמעתי שהרב יגיע היום למושב שלנו, אז אני רק מעדכן את הרב שהיום בערב אנחנו עורכים בבית זבד הבת, לא ציפיתי שהרב יגיע, אבל כנראה בתור הכרת הטוב הוא החליט להגיע. בדיוק באותה שעה שהרב עמד בדלת הבית, עמד בתוך הבית ראש ישיבה חשוב ומסר דרשה מיוחדת בפני הנוכחים לרגל השמחה, אנשים שמו לב שהרב עומד בכניסה והם עידכנו אותי, רצתי מייד לדלת והזמנתי את הרב להיכנס, אך הרב שאל

אותי מי דורש כעת, וכשמע שראש הישיבה דורש, הוא ביקש שאראה לו היכן חדר היולדת והתינוקת, הרב ניגש לפתח חדרם וברך אותם, ולאחר מכן הוא פשוט פתח בריצה הישר אל מחוץ לביתי, כשהוא מדלג על הסלון... הוא פשוט "ברח" החוצה, להערכתי הוא עשה זאת מתוך מחשבה שבאם יכנס אל הסלון תיגרם הפרעה רבה לדרשה של אותו ראש ישיבה, ואף הכבוד יילקח מאותו ראש ישיבה ויעבור אליו, והרב ממש לא רצה שדבר כזה יקרה.

עד כאן מדברי הרב רפאל הרוש שליט"א.

אכפתיות בלי גבול

סיפר מזכה הרבים רבי ירחמיאל קראס שליט"א: הייתה לנו ישיבה במושב חזון יחזקאל, והייתה שאלה על אחד הבחורים שלא הלך בתלם, והיה חשש שהוא ישפיע על תלמידים אחרים לרעה, אז נכנסנו לרב מויאל זצ"ל והתייעצנו איתו, כחצי שנה לאחר מכן נכנסתי אל הרב להתייעץ איתו בעניין אחר לגמרי, אך הרב שאל אותי: ומה עם אותו בחור עליו שוחחנו בשעתו? כל כך התפעלתי מהרב

של רוח הקודש, אך אני הרבה יותר התפעלתי מהאכפתיות הזאת, לדאוג לבחור שהוא מעולם לא ראה" – סיים הרב קראם שליטי"א.

שהספיק לקבל עוד אלפי – אלפי אנשים בחדרו, ועדיין הוא זכר את אותו בחור, והיה חשוב לו לשמוע מה מצבו. "אני ראיתי אצל הרב ניסים מויאל דברים

קו החיזוקים "אשריכם ישראל"

מסר יומי קצר \ שיעור שבועי ב"אור החיים" הק' \ שיחות חיזוק והרצאות אקטואליות

מאת הרב שמעון גוטסמן שליט"א

077-260-9134

לתגובות \ להזמנת הרצאות \ להזמנת הספרים
ניתן להתקשר (בשעות הערב): 08-9743208 \ 0527608955

ניתן לקבל את העלון בדוא"ל: 089743208A@gmail.com

הציבור הקדוש מוזמן לשיעור שבועי בפרשת השבוע

לאור תורת ה"אור החיים" הק' זיע"א

מאת הרב שמעון גוטסמן שליט"א

בשילוב סיפורים אקטואליים,

**השיעור מתקיים מידי יום חמישי בשעה 20:30 בבית המדרש המרכזי
"קרעטשניף" בשכונת רמות דוד – קרית גת**

318 מסלות הסלות

היכן אחזה הסימנייה

מספר אחד מחשובי הקוראים שליט"א: בבית הכנסת בו אני מתפלל התעוררו כמה מראשי הקהל לחזק את ההקפדה שלא לדבר בשעת התפילה, רב הקהילה ביקש ממני להכין דברי חיזוק בעניין זה ולמסור אותם בפני הציבור. נזכרתי במעשה מיוחד שקראתי בעבר, והתכוננתי לספר אותו ברוב עם. המעשה הובא בספר הצוואה של בעל ה"שומר אמונים" זצ"ל, שם מסופר שהצדיקים רבי פנחס מקוריץ זצ"ל ורבי יעקב יוסף (המכונה רבי ייב"י) מאוסטראה זצ"ל נפגשו ודנו ביניהם מדוע מתעכבת הגאולה. רבי פנחס טען שהגאולה מתעכבת מלבא מחמת העוון הנורא של חוסר צניעות, ורבי ייב"י טען שהגאולה מתעכבת מאחר שלא נוהרים מלדבר בבית הכנסת בשעת התפילה.

החליטו ביניהם הצדיקים שייקחו חומש ויפתחו אותו

בגיליונות האחרונים הבאנו עובדות מדהימות מגודל הסגולה של חיזוק בכבוד התפילה, לא לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה, ולהתפלל את כל התפילה כסדרה וכו', ובס"ד הייתה היענות רבה מצד הקוראים היקרים, וקבלנו תגובות רבות ומעודדות, בגיליון הזה נחשוף בפרסום ראשון שני סיפורים חדשים ונביא עוד דברי חיזוק.

וכבר התפלא מרן ה"חפץ חיים" זצ"ל ("כתבי הח"ח", "כתר מלוכה"): **מדוע אנשים משוטטים כל כך הרבה על מנת לחפש סגולות ומוציאים על כך ממון רב, וזאת בשעה שישנה סגולה הקלה לביצוע וערכה רב, והיא ממש "בדוקה ומנוסית" – להשמר מדיבור בשעת התפילה והלימוד, ולכוון באמן יהא שמה רבא?!**

איך משיגים יותר נדבות

קורא נוסף מספר לנו את סיפורו: לפני כשנה זכיתי לחתן את ביתי, ולצורך הוצאות הנישואין נאלצתי לכתת רגלי ברחבי העולם היהודי, בכל בוקר הייתי קם מוקדם ומתחיל מיד בעריכת מגבית בבתי הכנסת, בתחילה הייתי מתפלל בחופזה, ותוך כדי תפילה הייתי משוטט משטיבל לשטיבל, על מנת "לחטוף" כמה שיותר נדבות. באחד הימים שמתני לב לאדם נוסף שבא גם הוא לקבץ נדבות, אך הלה היה מקפיד ראשית כל להתפלל את כל התפילה בצורה מכובדת, ורק בסיומה הוא פנה לאסוף תרומות, והפלא הגדול הוא שבכל המקומות זכה אותו אחד להצלחה גדולה משלי, ותמיד סיים את היום עם הכנסות הרבה יותר גבוהות.

הבנתי שאותו יהודי זוכה לסיעתא דשמיא מיוחדת בזכות שהוא מכבד את התפילה, והקב"ה מבטיח "כי מכבדי אכבד", ולכן התחלתי גם אני להקפיד לפתוח את הבוקר בתפילה בצורה מכובדת כמו שצריך, ומאז גם אני ראיתי

באקראי, ויראו עפ"י הכתוב שם עם מי הצדק. לקחו ספר בראשית, ובמקום שפתחו נמצא כתוב בראש הדף "הכזונה יעשה את אחותנו". לכאורה הייתה מכאן הוכחה ברורה שהצדק עם רבי פנחס מקוריץ. אולם כשהסתכלו שני הצדיקים בתרגום יונתן, מצאו שכתוב שם על נושא מסוים שאינו ראוי שידובר בבתי כנסיות של ישראל. ואם כן יש כאן רמז לכך שגם דבריו של רבי ייב"י נכונים, ואף הדיבור בבתי הכנסת מעכב את הגאולה...

ממשיך מידוענו ומספר: כשהכנתי את הדרשה שלי פתחתי חומש בבית הכנסת על מנת לצטט את הפסוק עם התרגום יונתן, באותו הזמן אחזו בפרשת מקץ, ובאורח פלאי הסימנייה בחומש הייתה עדיין בפרשת וישלח, ולא סתם בפרשת וישלח אלא בדיוק בדף בו מובא הפסוק "הכזונה יעשה את אחותנו"... ראיתי בזה אות וחיוזק מהשמים, להתאמץ בכל הכח לפרסם ולחזק עניין גדול זה שיכול להביא ישועה גדולה כללית ופרטית.

שמעיד שהגיעו אליו מאות סיפורים במשך השנים האחרונות של אנשים שהתחזקו בתפילה ועשו מאמץ מעבר לרגילות שלהם, וזכו לישועות מעל הטבע ברוחניות ובגשמיות, ואם כן, אומר לי ידידי בא נקבל על עצמנו להתחזק בתפילה ולהשתדל לכל הפחות להיות עומדים על מקומנו עטורים בתפילין ועטופים בטלית בזמן שבו מתחילה התפילה. וכך לאחר ששוחחנו על עניין זה החלטנו פה אחד שממחר מתחילים את החיזוק.

הישועה לא אחרה לבוא! כבר למחרת בשעות הערב של אותו היום שבו התחזקנו בתפילה קיבלתי טלפון מידיד, שפנו אליו משפחה ממדינת קולומביה שבאמריקה ומחפשים אדם שיאמר קדיש על אביהם שזה עתה הלך לעולמו, ומוכנים לשלם סכום הגון עבור כך. השתוממתי לרגע ולפתע תפסתי שבוודאי זה הגיע בזכות החיזוק בתפילה. אך הישועות לא הסתיימו. למחרת התקשר אלי קרוב משפחה מהמרכז שהייתי חייב לו סכום של אלף שבע מאות ש"ח, ואומר לי שזה עתה זכה בלוטו בסכום של כמה אלפי שקלים ומשום כך

ברכה מרובה בס"ד. אי אפשר לתאר עד כמה מזלי השתנה לטובה, ודבר זה לימד אותי לקח לכל החיים לכבד את התפילה כמו שצריך, כי התפילה היא צינור לכל ההשפעות הטובות, ואם מכבדים את התפילה משכללים את צינור השפע. וזו ממש טעות חמורה לעשות השתדלות על חשבון התפילה, כי כיון שהתפילה עצמה היא מקור השפע, כבוד התפילה היא ההשתדלות הכי טובה!

כך זוכים בישועות

הסיפור הבא הובא בעלון "אור השבת", וכך הובא שם: "אני אברך באחד הכוללים ברכסים שמתמודד כמו עוד הרבה עם קשיים בפרנסה, ומייחל כל חודש לישועה נוספת מהקב"ה, שייתן לי את האפשרות להמשיך לשקוד על דלתי התורה. לפני מספר שבועות פנה אלי ידידי, אברך כמותי שגם הוא מתמודד עם קשיים כספיים, ושאלתו בפיו, במה אפשר להתחזק בשביל שנוכה לשפע ברכה והצלחה מהשי"ת. העלינו מספר רעיונות... לאחר מספר ימים פנה אלי ידידי הנ"ל ואמר לי שראה בספר הנפלא 'מעין אברהם' של הגה"צ ר' אברהם קוך זצ"ל

לו: טוב שפגשתי אותך יש לי סכום כסף ממעשרות שרציתי להעביר, והחלטתי שהפעם זה יהיה עבורך. תן לי את מספר החשבון שלך ואני אעשה לך העברה בנקאית, הוא העביר לי אלף וארבע מאות ש"ח. על זה נאמר 'כי מכבדי אכבד', מי שעושה מאמץ לכבוד השי"ת, ה' מחזיר לו".

החליט לוותר לי על החוב שאני חייב לו. החלטתי לספר זאת לידידי שעשה אתי יחד את החיזוק בתפילה, עוד לא סיימתי לספר לו וכבר החל בסיפור הישועה שהייתה לו. וכך מספר לי, שבערב של אותו יום שהתחלנו להתחזק בתפילה, היה בשמחת אירוסין בבני ברק של קרוב משפחה, ובאמצע השמחה ניגש אליו אחד מקרוביו ואמר

קוראים יקרים!

התחזקתם ב"כבוד התפילה" ונושעתם? אנא, שלחו לנו את סיפורכם, ובוודאי בזכות זיכוי הרבים תזכו בעוד ועוד ישועות לרוב!!!

נא לשלוח סיפורים לפקס: 15389743208

או מייל: 089743208A@gmail.com

נא להרבות בתפילה לרפואתם השלמה של

אליהו בן רחל

וחיים צבי בן רבקה

בתוך שאר חולי ישראל

יגעת י ומצאתי

מאמרים וסיפורים בני זמנינו
לחיזוק עמלה של תורה בשמחה

< מה אני יכול לעשות כדי שאזכה ליותר חשק ותענוג בלימוד?
< האם גם לגדולי ישראל לפעמים לא היה חשק, האם גם הם נפלו ונכשלו?
< למה יש כאלה שלא עובדים את השם ודווקא להם יש "חיים טובים"?
< איך אדע אם הביקורות שלי על עצמי נובעת מהיצר הטוב או מהיצר הרע?
< כיצד אידע אם הקנאה שלי באחרים נובעת מקנאת סופרים?
< למה השם לא מסיר ממני את כל המפריעים להתעלות?

הפצה ראשית - ספריית גיטלר

ספריית

להשיג בחנויות הספרים המובחרות
להזמנות רכמויות 08/9743208